

Men det er naturligtvis ikke saameget denne Betragtning, jeg her vil fremhæve, skjøndt jeg virkelig finder, at der ikke er nogen Anledning til at give Sogneraadet dette Veto. Den Betragtning, jeg nærmest vil fremhæve, er den, at dette Forslag dog ikke godt loyalt kan opfattes anderledes, end at det skal være en loyal Indstillingsret for Sogneraadet, som skal forstås og anvendes saaledes i Praxis, at den ogsaa i Reglen tages til Følge, naar der ikke er noget Særligt at erindre derimod. Hvis det ikke er Meningen, vil vistnok Forslagsstillerens Siemod med Forslaget ikke paa nogen Maade være opnaaet; men dersom det er Meningen, finder jeg, at Forslaget gaar ud paa at lægge et Tryk paa Justitsministeren i den Henseende, som ikke kan være ønskeligt, og derfor maa jeg fraraade dette Forslags Vedtagelse. Naar Lovforslaget kommer til at lyde saaledes, som Vedtagelsen af hele Udvalgets Forslag vil medføre, vil jo Sagen komme til at forblive for Fremtiden i samme Stilling, hvori den er nu. Det er selvfølgelig ikke min Mening da at ville herester negte alle Ansøgninger om Tilladelse til Kreaturvask, men det er min Agt, forsaavidt jeg faar med denne Lovs Udsærelse at gjøre, at vedblive den Praxis, som hidtil har været fulgt. Saaledes antager jeg ogsaa nærmest, at hele Udvalgets Forslag maa opfattes, altsaa at det er Flertallets Ønske, at dette skal ske. — Svad Endringsforslag under Nr. 19 angaar, nemlig at medtage Børster blandt de Ting, der skulle medføres, finder jeg Intet derimod at indvende. Det er ikke blevet anset for absolut nødvendigt af det veterinære Sundhedsraad, og det er Grunden til, at Ministeriet ikke medtog det i Lovforslaget. Men man kan ikke negte, at det er en yderligere Sikkerhedsforanstaltning, og naar det ikke kan antages, at den vil medføre Ulemper i det virkelige Liv — og at den ikke vil det, derfor er det en Borgen, at Udvalget har foreslaaet den, — kan jeg fra mit Standpunkt ikke have Noget at indvende derimod.

Termansen: Naaget jeg ingensomhelst Bemyndigelse har til at tale paa det fraværende Medlems (Sørgensens) Regne for det Forslag, som er stillet under Nr. 17, tror jeg dog ikke, at den høitærede Ministers Opfattelse af Forslagsstillerens Hensigt er ganske rigtig. Det har vistnok ikke været hans Mening at ville paa den Maade stille Justitsministeren under Sogneraadets Kontrol med Hensyn til de Mænd, som han agter at tildele den omtalte Bevilling. Jeg kan ikke se rettere, end at det, som hele Udvalget har stillet op, og det, som det ærede enkelte Medlem har fremsat, meget godt kan gaa ved Siden af hinanden. Forslagsstilleren har vistnok ikke tænkt sig det anderledes end som et Undtagelsestilfælde. Der staar ganske vist „hver Kommune“, saa at det kunde opfattes, som om hans Mening var

den, at det efterhaanden skulde udvikle sig til, at der i alle Rigets Kommuner paa denne Maade ved Sogneraadets og Amtsraadets Medvirkning blev ansat saadanne Mænd, som kunne foretage Vaskning. Det er vistnok ikke Forslagsstillerens Mening. Det, han har tænkt paa, er, at der er tyndt befolkede Egne i Landet, hvor Kommuner har en ganske overordentlig Udstrækning, saa at der undertiden er 2 Mil fra den ene af Kommunens Grændser til den anden. Der er det gjerne Tilfældet, at de autoriserede Dyrleger findes meget spredte. Dersom det skulde være dem alene, som skulde foretage Vaskningen, vilde det i disse Egne være saa godt som umuligt at faae Kreaturvaskningen foretaget, dels fordi det vilde være uoverkommeligt for Dyrlegerne, og dels fordi det vilde være for kostbart for Beboerne. Nu er det ganske vist, at dersom Udvalgets Flertals Forslag vedtages, kan det ventes, at den høitærede Justitsminister vil tage Hensyn til disse Egne — det har jeg ikke Noget imod — men det forekommer mig alligevel, at det ikke var saa aldeles unødvendigt, at der indbrømmedes de forskjellige Sogneraad en sliq Forslagsret, naar der syntes at være saadanne aldeles afsjældne Grunde, der talte for Meddelelsen af en Tilladelse. Der er jo ikke Tale om Andet end en Forslagsret, der kan ikke være Tale om at lægge nogetsomhelst Tryk paa den høitærede Minister; han maa jo blive fuldstændig frit stillet overfor dette Forhold. Naar man gjør det saaledes, at Bestemmelsen skal gjælde ens allevegne, naaget Forholdene i flere Tilfælde ere aldeles forskellige, opstaar der ubehagelige Forhold, idet det nemlig kommer til at friste til Lovovertrædelser og det navnlig i saadanne Egne, hvor det vil være overordentlig vanskeligt at faae Kreaturvaskningen udført. Man maa huske paa, at det er ikke Noget, som kan udstrækkes over længere Tid, et helt eller et halvt Aar, men det er Noget, som, hvis det skal bevirke det Gode, man har tilsigtet, kun kan foretages i en vis indskrænket Tid. Hvilke Egensfaber de hertil kvalificerede Mænd skulle have, naar den høitærede Minister udenfor de faglig Dannedes Kredse giver Tilladelse dertil, kan jeg naturligtvis ikke vide, men jeg kan godt tænke mig, at det for de af Naturen stedmoderlig behandlede Egne kan blive meget vanskeligt at faae autoriserede Dyrleger til at foretage Vaskningen, og at de Bedkommende kunne have en meget lang Vej til en saadan Mand, som udenfor Dyrlegerernes Klasse af den høitærede Minister har faaet Bevilling. Derfor forekommer det mig ikke, at Forslaget, ret opfattet, er saa forfæstligt, og det er derfor, jeg har taget Ordet for at lægge et godt Ord ind for det.

Justitsministeren (Melleman): Jeg vil i Anledning af den sidste ærede Landsathingsmands (Termansens) Bemærkninger blot gjøre op-